Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
3 DECEMBER 1955
№ 49

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een paar jongens en meisjes hebben mij hun verlanglijstje voor Sinterklaas toegestuurd. Zij vroegen of ik die wilde doorzenden naar Spanje. Die slimmeriken dachten natuurlijk, dat zij dan meer kans zouden hebben op de vervulling van hun wensen. Nu, dat staat nog te bezien, want sedert ik op achtjarige leeftijd in de zak werd meegenomen, sta ik niet op al te goede voet met de Sint en zijn zwarte knecht! Daar zouden jullie natuurlijk wel eens wat meer over willen horen, maar ik vertel er liever niets van. De herinnering aan dat avontuur is al te vreselijk, snap je?

Ik wil het over heel iets anders hebben. Toen ik namelijk de verlanglijstjes van die vrienden en vriendinnen eens nakeek, en toen ik zag wat er zo al op stond, vroeg ik me af: Hoe durven ze zo veel te vragen? Dat was in mijn tijd anders, hoor! Ik kreeg altijd één stukje speelgoed, één nuttig cadeautje in de vorm van een paar pantoffels, een das of zo iets en één doosje met snoeperij. En ik vormde heus geen uitzondering. Zo ging het met al mijn vriendjes en vriendinnetjes. En dan moet je nu eens om je heen kijken! Je moet eens zien wat de kinderen durven vragen en wat ze ook krijgen! Wat 'n geld moet dat kosten!

Nu gun ik het jullie van harte, dat de Sint tegenwoordig veel royaler is dan vroeger, maar ik zou toch graag hebben, dat jullie al die goede gaven beter zouden waarderen dan velen van jullie het doen. Het lijkt wel, dat sommigen nooit tevreden zijn en nooit vinden, dat zij genoeg krijgen. Veel beter zou het zijn, dat jullie eens wat eerder tevreden zouden zijn en werkelijk dankbaarheid zouden tonen voor jullie mooie cadeautjes. Ik weet zeker, dat Sinterklaas en Zwarte Piet, die toch maar voor al dat moois en goeds moeten zorgen, op hun beurt dan beter over jullie te spreken zouden zijn.

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zeg, is Sinterklaas al bij jullie geweest? Jongens en meisjes, ik zit gewoon te popelen van nieuwsgierigheid. Schrijven jullie me gauw of je wat in je schoen hebt gevonden en of Zwarte Piet niet boos is geweest? Je weet mijn adres, hè? „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

KRIJNIE DEN BOER, 's-GRAVENDEEL. Krijnie, wat kun jij mooie tekeningen maken! Ik vond echt, dat Tom Poes al heel goed leek. Stuur me nog maar eens een tekening op; dat zou ik erg fijn vinden!

SJOUKJE ZIJLSTRA, SNEEK. Welkom in de grote club van vrienden en vriendinnen van „Donald Duck", Sjoukje. Weet je wel, dat ik er erg trots op ben, dat we er een lid bij hebben gekregen, dat goed orgel speelt? Dag Sjoukje.

OLAF STOOP, AMSTEROAM. Ja, Kwik, Kwek en Kwak hebben gewoon op de tafel gedanst van plezier, toen ze een paar maanden geleden hoorden, dat Tom Poes een vriendje van hen ging worden. Zelfs oom Dagobert vond het leuk en dat wil heel wat zeggen, vind je ook niet?

MARIA BOUWMEESTER, ROOSENOAAL. Ik moet me vast vergist hebben, toen ik je beloofde, dat ik je vóór 5 December 1954 in „Donald Duck" zou zetten. Dat moest zijn vóór 5 December 1955. Dag Maria.

ANNEKE VERHAGEN, R'DAM. Zeg Anneke, was je niet reuze blij, dat je de vorige week die mooie pop in je schoentje vond? Kind, wat een verrassing! Je bent zeker hele goede maatjes met Sinterklaas, is het niet?

RIEKIE VAN 't ENDE, OEVENTER. Tja, Riekie, ik weet dat huiswerk maken geen lolletje is, maar dat hoort er bij als je op school zit! O ja, ik moet je nog de groeten doen van Tom Poes.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 43 'n prijs hebben gewonnen. Eerste prijs, een fototoestel: Marinus Krap, **Beverwijk.** Tweede prijs, een vulpen: Marietje Wilbers, **Grave.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Mieke Wesselo, **Bussum;** Kitty la Hey, **Rijswijk;** Berend Rasker, **Groningen;** Wim van Dorst, **Barneveld;** Anny Verhoef, **Zoetermeer;** Gerrit Iedema, **Leeuwarden;** Sjaak Bakker, **Venlo;** Ina van Dalfsen, **Sint Maartensdijk;** Jozien Aiuine, **Katwijk a. Zee;** G. Roding, **Overdinkel;** Thijmen van Steeg, **Putten;** Aaltje Poorte, **Nijverdal;** Henk Lindeboom, **Dalfsen.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 47 luidt: **Schilderij.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.- : tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16,50; Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

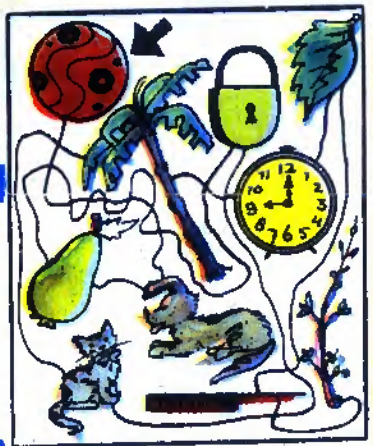

De pijl links bovenaan wijst naar het voorwerp, dat het begin vormt van deze puzzle. Je volgt de zwarte lijn en schrijft de namen van al hetgeen je op je „puzzlereis" passeert onder elkaar op 'n blaadje papier. In totaal 10 woorden. In deze woorden staat de naam van 'n Sinterklaas-iekkernij verborgen. De eerste letter van die naam vind je in 't eerste woord, de 2e letter in het tweede woord en zo verder. Om je een beetje te helpen verklappen we nog, dat je van het eerste, vierde, zesde en laatste woord de eerste letter moet gebruiken. Schrijf de naam van de iekkernij (10 letters) op een briefkaart en stuur deze vóór 7 Dec. aan „Donald Duck" Postbus 792, A'dam. Linksboven in de hoek zetje: Opl. nr. 49.

DONALD DUCK *Een Vrolijk Weekblad*

Uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY'S

Oom DAGOBERT

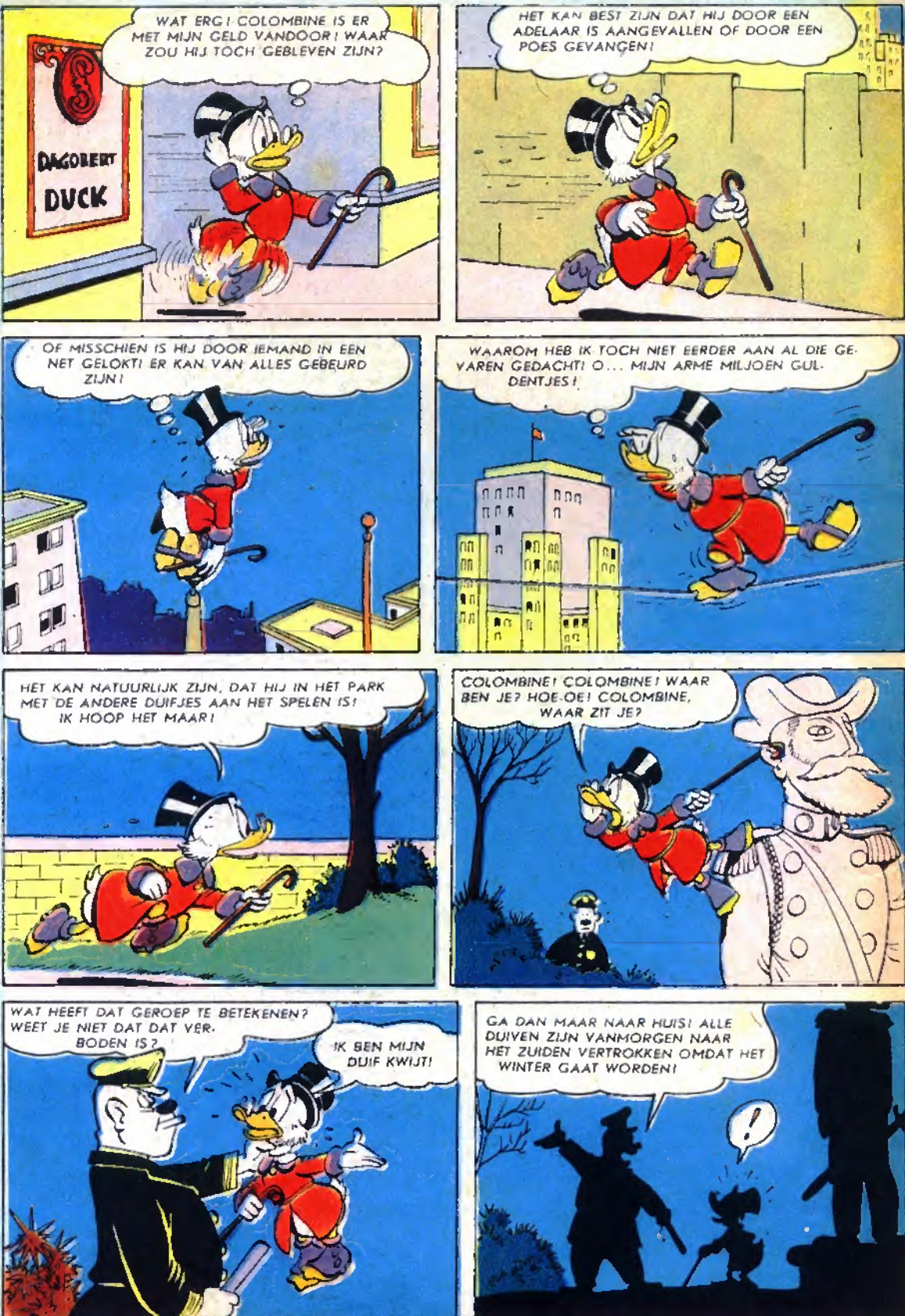
DAGOBERT DUCK
WAT ERG! COLOMBINE IS ER MET MIJN GELD VANDOOR! WAAR ZOU HIJ TOCH GEBLEVEN ZIJN?
HET KAN BEST ZIJN DAT HIJ DOOR EEN ADELAAR IS AANGEVALLEN OF DOOR EEN POES GEVANGEN!
OF MISSCHIEN IS HIJ DOOR IEMAND IN EEN NET GELOKT! ER KAN VAN ALLES GEBEURD ZIJN!
WAAROM HEB IK TOCH NIET EERDER AAN AL DIE GEVAREN GEDACHT! O... MIJN ARME MILJOEN GULDENTJES!
HET KAN NATUURLIJK ZIJN, DAT HIJ IN HET PARK MET DE ANDERE DUIFJES AAN HET SPELEN IS! IK HOOP HET MAAR!
COLOMBINE! COLOMBINE! WAAR BEN JE? HOE-OE! COLOMBINE, WAAR ZIT JE?
WAT HEEFT DAT GEROEP TE BETEKENEN? WEET JE NIET DAT DAT VERBODEN IS?
IK BEN MIJN DUIF KWIJT!
GA DAN MAAR NAAR HUIS! ALLE DUIVEN ZIJN VANMORGEN NAAR HET ZUIDEN VERTROKKEN OMDAT HET WINTER GAAT WORDEN!
!

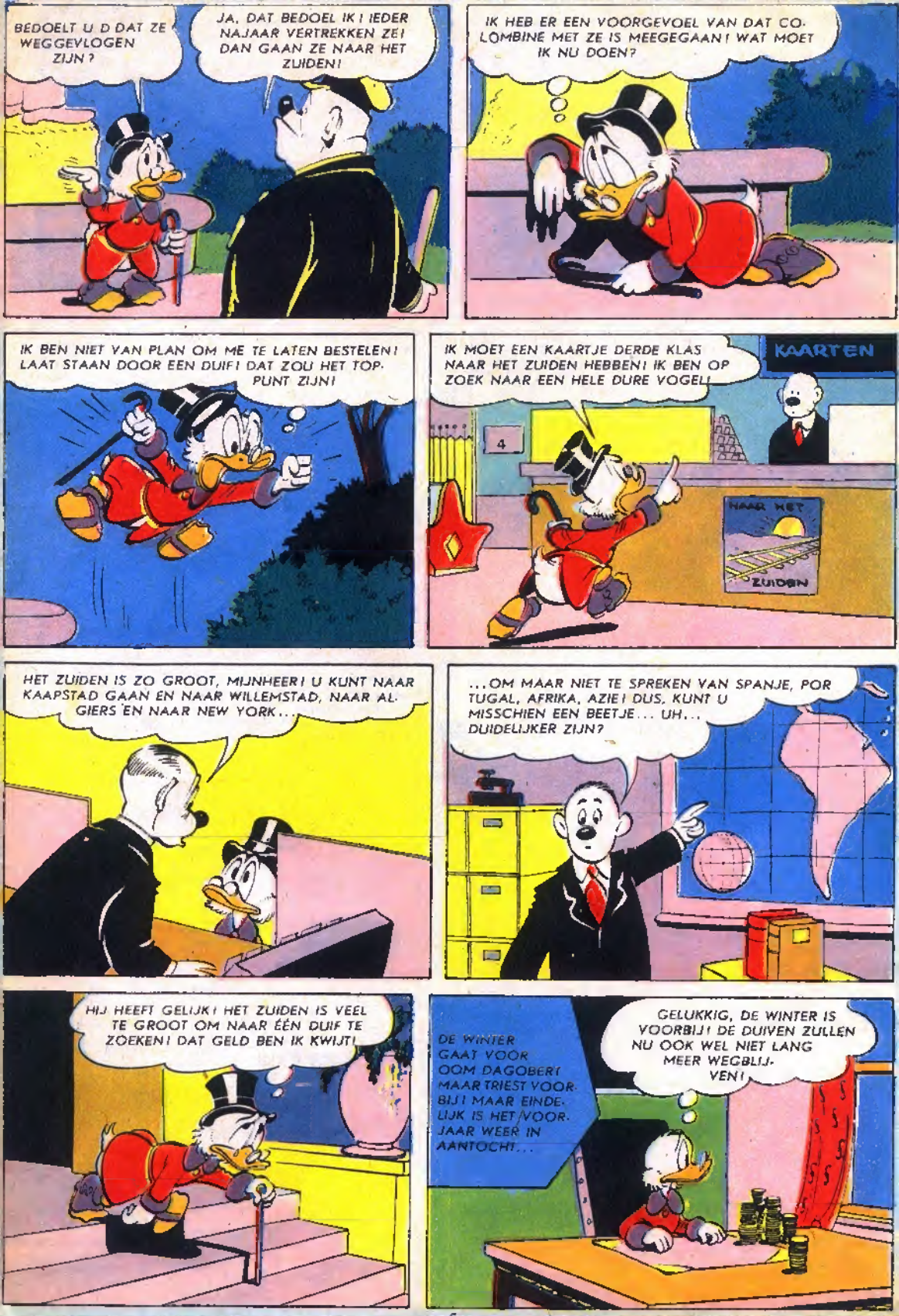
BEDOELT U D DAT ZE WEGGEVLOGEN ZIJN?
JA, DAT BEDOEL IK! IEDER NAJAAR VERTREKKEN ZE! DAN GAAN ZE NAAR HET ZUIDEN!
IK HEB ER EEN VOORGEVOEL VAN DAT COLOMBINE MET ZE IS MEEGEGAAN! WAT MOET IK NU DOEN?
IK BEN NIET VAN PLAN OM ME TE LATEN BESTELEN! LAAT STAAN DOOR EEN DUIF! DAT ZOU HET TOPPUNT ZIJN!
IK MOET EEN KAARTJE DERDE KLAS NAAR HET ZUIDEN HEBBEN! IK BEN OP ZOEK NAAR EEN HELE DURE VOGEL!
KAARTEN
4
NAAR HET ZUIDEN
HET ZUIDEN IS ZO GROOT, MIJNHEER! U KUNT NAAR KAAPSTAD GAAN EN NAAR WILLEMSTAD, NAAR ALGIERS EN NAAR NEW YORK...
...OM MAAR NIET TE SPREKEN VAN SPANJE, PORTUGAL, AFRIKA, AZIE! DUS, KUNT U MISSCHIEN EEN BEETJE... UH... DUIDELIJKER ZIJN?
HIJ HEEFT GELIJK! HET ZUIDEN IS VEEL TE GROOT OM NAAR ÉÉN DUIF TE ZOEKEN! DAT GELD BEN IK KWIJT!
DE WINTER GAAT VOOR OOM DAGOBERT MAAR TRIEST VOORBIJ! MAAR EINDELIJK IS HET VOORJAAR WEER IN AANTOCHT...
GELUKKIG, DE WINTER IS VOORBIJ! DE DUIVEN ZULLEN NU OOK WEL NIET LANG MEER WEGBLIJVEN!

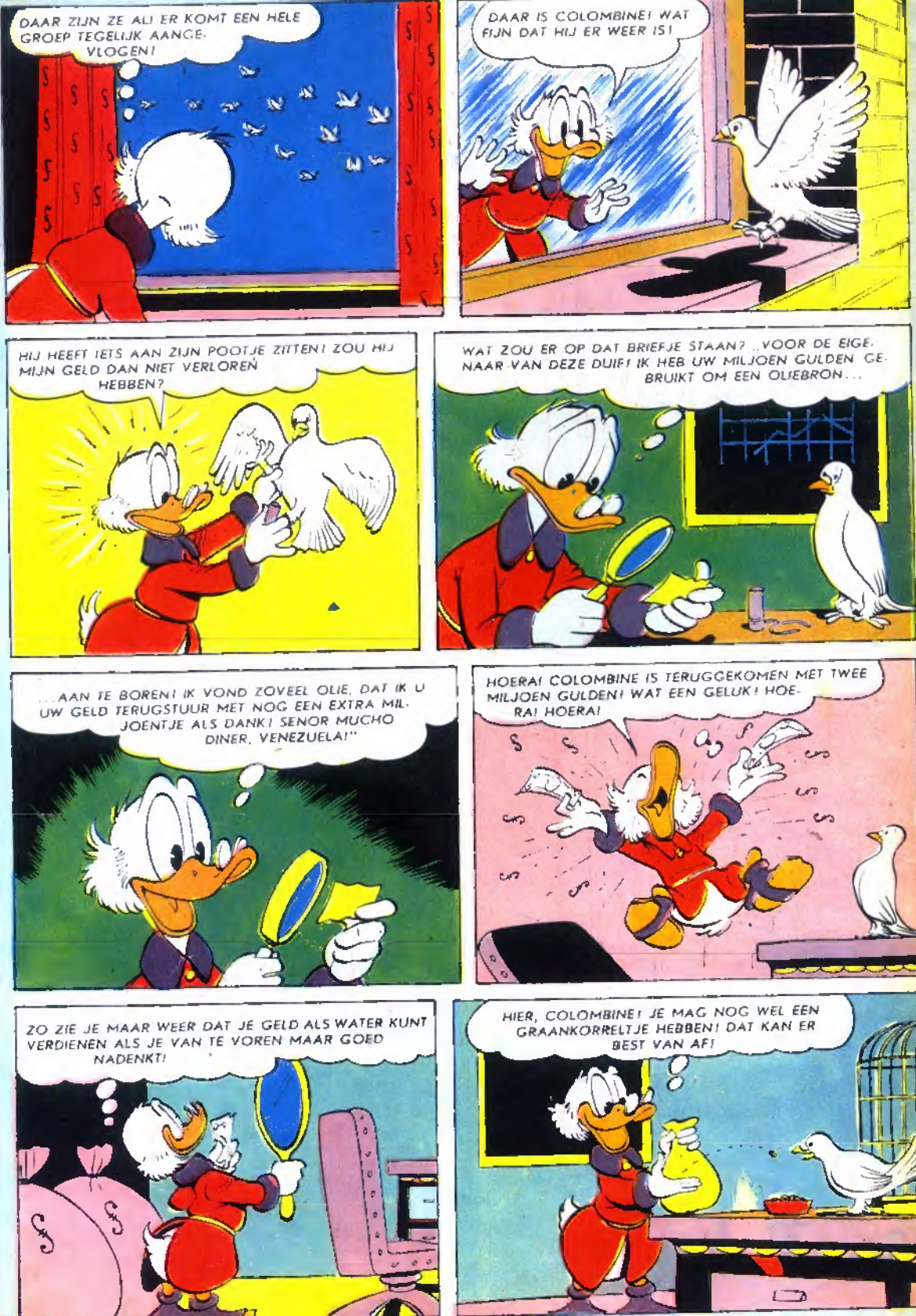
DAAR ZIJN ZE AL! ER KOMT EEN HELE GROEP TEGELIJK AANGE-VLOGEN!
DAAR IS COLOMBINE! WAT FIJN DAT HIJ ER WEER IS!
HIJ HEEFT IETS AAN ZIJN POOTJE ZITTEN! ZOU HIJ MIJN GELD DAN NIET VERLOREN HEBBEN?
WAT ZOU ER OP DAT BRIEFJE STAAN? „VOOR DE EIGE-NAAR VAN DEZE DUIF! IK HEB UW MILJOEN GULDEN GE-BRUIKT OM EEN OLIEBRON...
...AAN TE BOREN! IK VOND ZOVEEL OLIE, DAT IK U UW GELD TERUGSTUUR MET NOG EEN EXTRA MIL-JOENTJE ALS DANK! SENOR MUCHO DINER, VENEZUELA!"
HOERA! COLOMBINE IS TERUGGEKOMEN MET TWEE MILJOEN GULDEN! WAT EEN GELUK! HOE-RA! HOERA!
ZO ZIE JE MAAR WEER DAT JE GELD ALS WATER KUNT VERDIENEN ALS JE VAN TE VOREN MAAR GOED NADENKT!
HIER, COLOMBINE! JE MAG NOG WEL EEN GRAANKORRELTJE HEBBEN! DAT KAN ER BEST VAN AF!

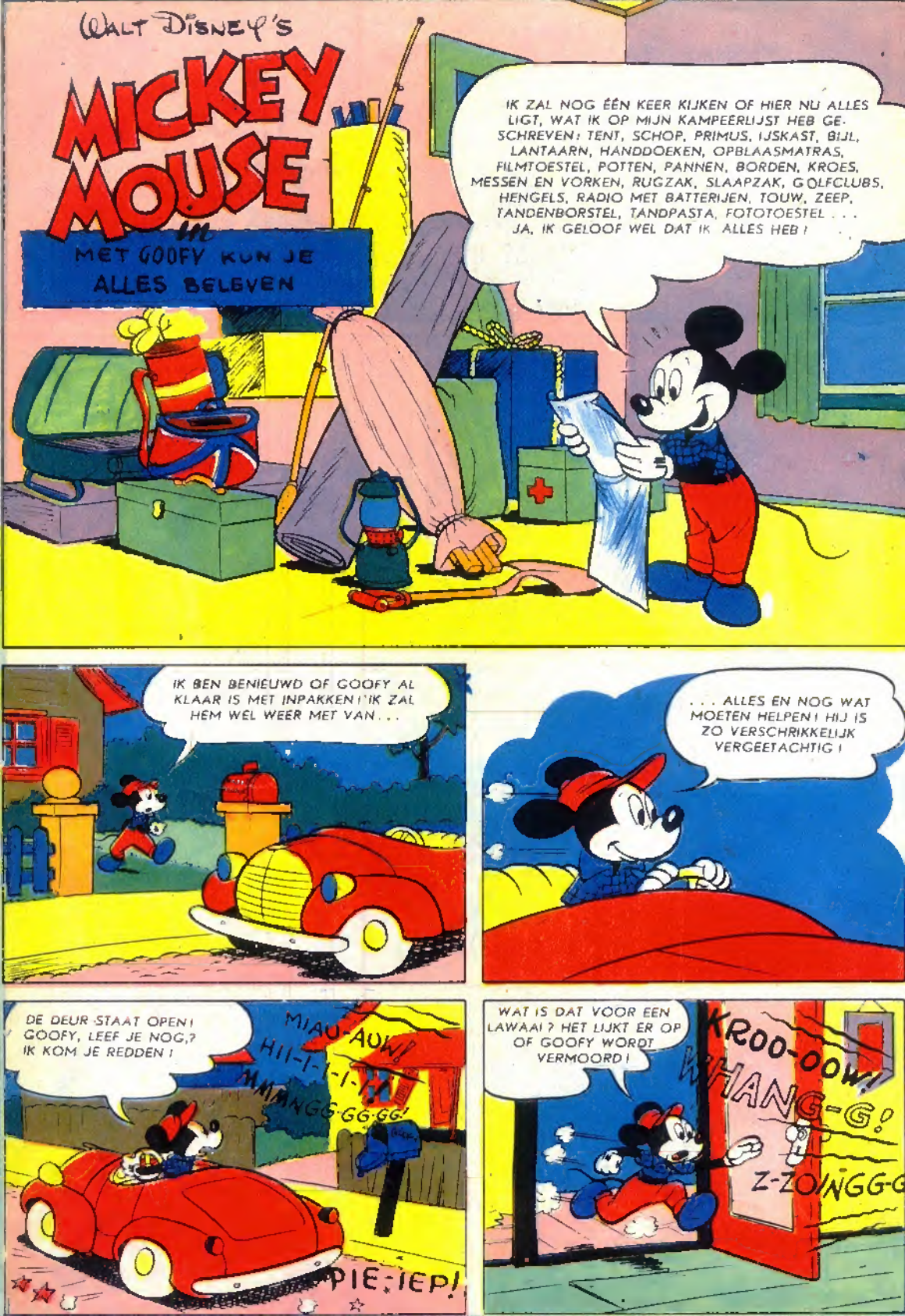
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
in
MET GOOFY KUN JE ALLES BELEVEN
IK ZAL NOG ÉÉN KEER KIJKEN OF HIER NU ALLES LIGT, WAT IK OP MIJN KAMPEERLIJST HEB GESCHREVEN: TENT, SCHOP, PRIMUS, IJSKAST, BIJL, LANTAARN, HANDDOEKEN, OPBLAASMATRAS, FILMTOESTEL, POTTEN, PANNEN, BORDEN, KROES, MESSEN EN VORKEN, RUGZAK, SLAAPZAK, GOLFCLUBS, HENGELS, RADIO MET BATTERIJEN, TOUW, ZEEP, TANDENBORSTEL, TANDPASTA, FOTOTOESTEL . . . JA, IK GELOOF WEL DAT IK ALLES HEB!
IK BEN BENIEUWD OF GOOFY AL KLAAR IS MET INPAKKEN! IK ZAL HEM WEL WEER MET VAN . . .
. . . ALLES EN NOG WAT MOETEN HELPEN! HIJ IS ZO VERSCHRIKKELIJK VERGEETACHTIG!
DE DEUR STAAT OPEN! GOOFY, LEEF JE NOG,? IK KOM JE REDDEN!
MIAU-AUW!
HII-I-I-I-I!
MMMNGG-GG-GG!
PIE-IEP!
WAT IS DAT VOOR EEN LAWAAI? HET LIJKT ER OP OF GOOFY WORDT VERMOORD!
KROO-OOW!
WHANG-G!
Z-ZOINGG-G

DOEDELZAK!
ROEMROEM!
BOING!
JE-ENNNG-G!
HOE KOM JE DAAR NU WEER AAN! IS DAT VAN JOU!
JA HOOR! DIE HEB IK VORIG JAAR VAN MIJN GROOTVADER GEËRFD! VIND JE HEM NIET MOOI?
IK ZAG HEM OP ZOLDER LIGGEN TOEN IK MIJN KAMPEERZAK AAN 'T ZOEKEN WAS!
OVER KAMPEERZAK GESPROKEN, IK KOM EVEN HIER OM TE KIJKEN OF IK JE MISSCHIEN MET IETS KAN HELPEN!
DAG VRIENDJES! KOMEN JULLIE NOG EENS TERUG?
NU DIE KAMPEERLIJST! HIJ MOET ERGENS IN MIJN ZAK ZITTEN! WAAR IS IE NOU?
JE WILT TOCH NIET ZEGGEN DAT JE HEM KWIJT BENT?
TANDENBORSTEL!! IS DAT HEUS HET ENIGE DAT JE MEE GAAT NEMEN?
Goofy's Kampeerlijst
Tandenborstel
Scheerzeep
Goofy
NATUURLIJK NIET! IK NEEM MIJN DOEDELZAK OOK MEE! WAT DACHT JE WEL!
O!

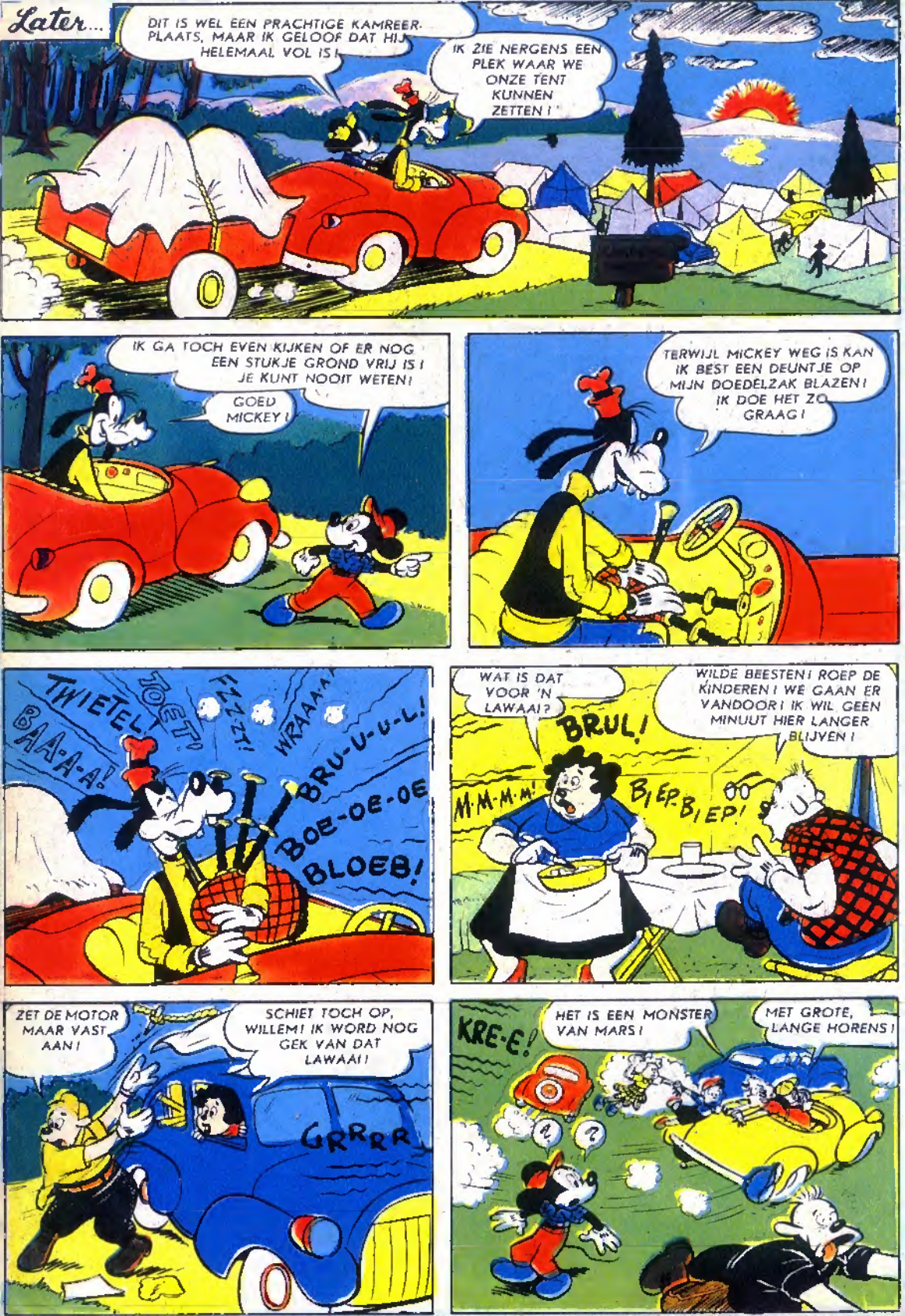
Later...
DIT IS WEL EEN PRACHTIGE KAMPEER-PLAATS, MAAR IK GELOOF DAT HIJ HELEMAAL VOL IS!
IK ZIE NERGENS EEN PLEK WAAR WE ONZE TENT KUNNEN ZETTEN!
IK GA TOCH EVEN KIJKEN OF ER NOG EEN STUKJE GROND VRIJ IS! JE KUNT NOOIT WETEN!
GOED MICKEY!
TERWIJL MICKEY WEG IS KAN IK BEST EEN DEUNTJE OP MIJN DOEDELZAK BLAZEN! IK DOE HET ZO GRAAG!
TWIETEL!
BAA-A-A!
JOET!
FZZ-ZT!
WRAAA-A!
BRU-U-U-L!
BOE-OE-OE
BLOEB!
WAT IS DAT VOOR 'N LAWAAI?
BRUL!
WILDE BEESTEN! ROEP DE KINDEREN! WE GAAN ER VANDOOR! IK WIL GEEN MINUUT HIER LANGER BLIJVEN!
M-M-M-M!
BIEP-BIEP!
ZET DE MOTOR MAAR VAST AAN!
SCHIET TOCH OP, WILLEM! IK WORD NOG GEK VAN DAT LAWAAI!
GRRRR
KRE-E!
HET IS EEN MONSTER VAN MARS!
MET GROTE, LANGE HORENS!

WAAROM ZOU IEDEREEN ZO'N HAAST HEBBEN?
DAT MOET JIJ NODIG VRAGEN ZEG!
TOET TOET
TOET
LATEN WE ONZE BAGAGE MAAR UITPAKKEN! ER IS NU IN IEDER GEVAL GENOEG RUIMTE VOOR ONZE TENT!
ZEG, MICKEY, ZOUDEN ZE MIJN MUZIEK MISSCHIEN NIET ZO MOOI GEVONDEN HEBBEN?
DAT IS BEST MOGELIJK, MAAR DENK ER MAAR NIET MEER AAN! ZE ZULLEN WEL NIET VAN MOOIE MUZIEK HOUDEN!
NATUURLIJK, DAT IS HET!
DE VOLGENDE MORGEN.
IK GA VOOR HET ONTBIJT NOG EEN EINDJE WANDELEN! HEB JE ZIN OM MEE TE GAAN?
NEE, MICKEY, IK BLIJF HIER! IK WIL EEN BEETJE OP MIJN DOEDELZAK BLAZEN!
IK ZAL MAAR BEGINNEN MET EEN HEEL VROLIJK WIJSJE
TOK TOK
BIE-IE-ET!
TOK-TOK-TOK
BOE
HINNIK
HONK!
BIEP!
MOET JE HOREN! WAT EEN ECHO!
TOK-TOK
OINK!
HINNIK
OINK!!

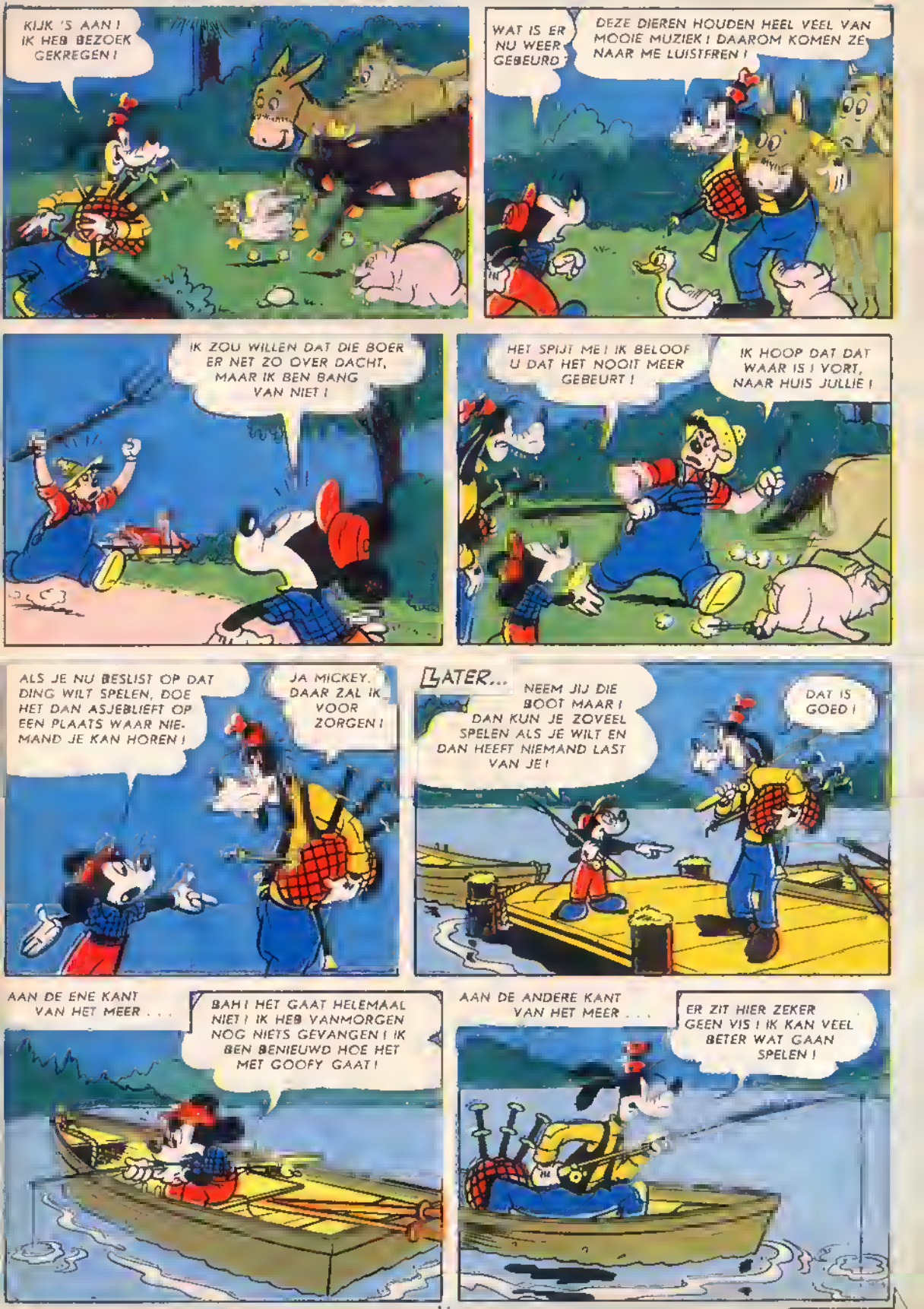

Vervolg blz. 15

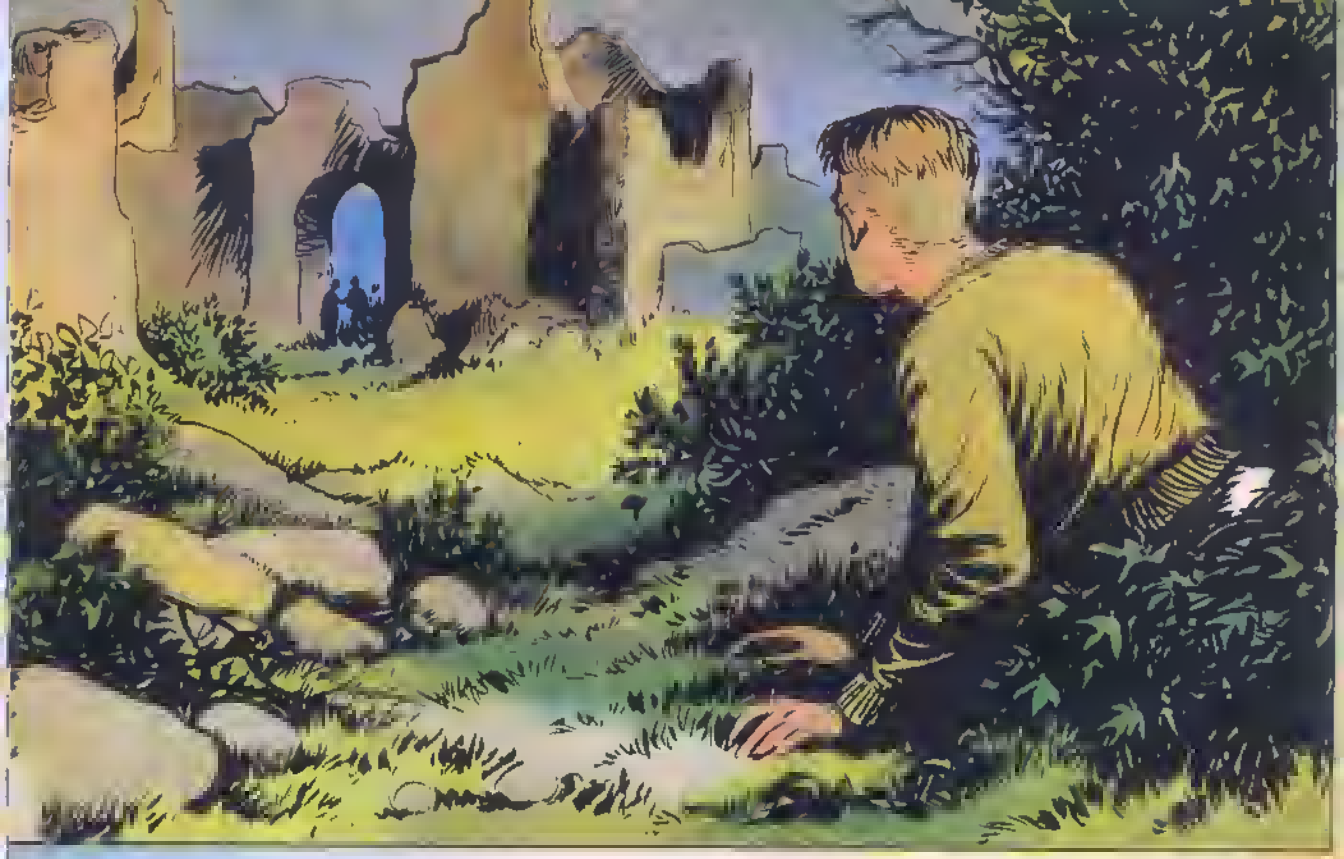

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat iedereen haar George noemt. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. De kinderen vluchten naar Kirrin-eiland om aan de plagerijen van juffrouw Stok, de zure huishoudster, te ontkomen. Op het eiland, dat van George is, vinden ze de resten van een vuur, waaruit blijkt, dat er iemand is geweest. Op het dek van het wrak, dat op de rotsen is geslagen, vinden de kinderen een geheimzinnige zwarte koffer. Gedurende de tweede nacht worden zij door Timmie, de hond, gewaarschuwd, dat er onraad is. Juul en George gaan kijken, maar zij zien alleen een licht op het wrak en daarna niets meer. De volgende dag echter ontdekken zij vreemde bezoekers bij de ruïne van het oude eiland-kasteel . . .

„Voorzichtig," fluisterde Juul, „beweeg je niet, want anders zijn we er bij! Ik ga kijken, waar ze gebleven zijn!" Hij kroop op handen en voeten onder de volle braamstruiken door en verdween even later op de binnenplaats van de ruïne. George en de andere twee wachtten vol spanning, terwijl Tim heel zachtjes van achter uit zijn keel zat te grommen. Na 'n paar minuten kwam Juul terug en knikte tegen de drie achterblijvers. „Ja hoor, ze zijn de kerkers ingegaan!" fluisterde hij. „Zouden 't toch smokkelaars zijn? Zouden ze hun smokkelwaar in de kerkers verbergen? Dat is wel een pracht van een schuilplaats?" George stond op. „Laten we maar gauw naar de grot teruggaan, terwijl ze in de kerkers zijn," zei ze. „Ik ben bang dat Tim dadelijk begint te blaffen en dan is alles verloren! Hij weet zich nu al haast geen raad, omdat hij zo graag zelf eens een kijkje zou willen nemen!"

„Goed," zei Juul, „laten we meteen naar de rotsen kruipen en dan zo voorzichtig mogelijk afslaan naar de grot. Dan zal ik door het dakraam naar boven klimmen om te kijken wie die smokkelaars nou eigenlijk zijn. Ze zijn vast en zeker aan deze kant op het eiland gekomen — of over het wrak, of door de vaorgeul. Aan de andere kant is het veel te gevaarlijk met

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

al die klippen!" Ze kwamen eindelijk aan de grot en gingen naar binnen. Maar zo gauw was Juul niet langs het knopentouw naar boven geklauterd, of er gebeurde weer wat anders! Tim kreeg er opeens genoeg van en rende in razende vaart de grot uit. George stoof achter hem aan en riep zo hard ze durfde: „Tim! Timmie! Kom terug!" Maar Tim gehoorzaamde niet. Hij had iets verdachts geroken — een reuk, die hij kende, en daar moest hij het zijne van hebben! Tims fijne neus had een hond geroken en twéé honden op één elland, nee, dát ging beslist niet! Juul zat dicht bij het „dakraam", verscholen achter de struiken, naar alle kanten uit te kijken. Op het wrak was niets te bespeuren en op zee was geen schip te zien. Waarschijnlijk was de boot van de smokkelaars in de laagte achter de rotsen verborgen. Juul keek achter zich naar het kasteel — en schrok geweldig! Niet heel ver van hem af snuffelde een hond tussen het struikgewas en achter hem sloop, met al zijn haren overeind.... Tim! Dat beloofde wat te worden! Juul sprong op, maar op dat ogenblik kreeg de vreemde hond Tim in de gaten en rende weg. Tim wachtte niet langer, maar vloog achter hem aan en had hem meteen ingehaald. De twee honden vlogen elkaar blaffend en grommend in de haren en maakten een kabaal van jewelste. Woedend keek Juul toe en wist niet wat hij moest doen. „Domme Tim," dacht hij, „nou zijn we verraden! Nu weten de smokkelaars, dat er nog meer mensen op het eiland zijn en dan gaan ze natuurlijk zoeken! O, waarom is die nare hond niet gehoorzaam bij ons gebleven?" Bij de muren van de kasteelruïne daagden drie gedaanten op, die vlug naar verschillende kanten liepen om te kijken wat er met hun hond gebeurde. Nu kreeg Juul een nog veel grotere schok, want die drie mensen waren niemand anders dan vader Stok, moeder Stok, en zoontje Eduard! „Wel heb je ooit!" zei Juul en sloop zo gauw mogelijk terug naar het gat, „ze zijn ons achterna gekomen! Ze hebben natuurlijk geraden, dat we hier zitten en nou komen ze ons terughalen! Nou — ze zullen ons niet te pakken krijgen! Wat jammer, dat Tim zo stom is geweest!" Van uit de grot klonk opeens een schril gefluit. Dit deed George, die bij het horen van de hondenherrie bang was geworden en met dat doordringend gefluit Tim terugriep. Zij wist, dat Tim op dit fluitje altijd zou gehoorzamen en ook nu gebeurde dat. Hij liet de hond los en schoot als een pijl uit de boog terug naar de top van de rots, juist toen de familie Stok op het toneel verscheen. Juffrouw Stok nam de jankende Tinker op en keek speurend om zich heen. Eduard stoof achter Tim aan tegen de rots op. Juul liet zich bij het gat plat op de grond vallen, toen hij Eduard zag aankomen. Vlug liet hij zich langs het touw naar beneden zakken en net op tijd sprong hij opzij, want Tim rolde pardoes achter hem aan omlaag en kwam met een bons op de zachte zandgrond terecht. George graaide naar zijn halsband en fluisterde hem gebiedend toe: „Stil zijn! Verroer je niet, stoute hond, dat je bent! Je hebt ons nu al meer dan genoeg last bezorgd!" Hijgend en puffend verscheen Eduard op de top van de rots en was stomverbaasd, dat Tim zo opeens was verdwenen. Met een beteuterd gezicht stond hij om zich heen te kijken, maar er was niemand te zien. Nu kwamen ook vader en moeder Stok aanlopen. „Waar is die hond?" riep juffrouw Stok, „hoe zag hij er uit?" Haar stem was in de grot duidelijk te horen en ademloos luisterden de kinderen naar het antwoord van Eduard:

„Ik weet niet, waar hij opeens is gebleven. Het leek die hond van George wel, die Tim!" — „Onzin!" zei juffrouw Stok, „die kan het niet zijn! De kinderen zijn naar huis en George is mee. We hebben ze zelf naar het station zien gaan en toen was hun hond er ook bij! Het zal wel een loslopende hond zijn, die door een vacantieganger hier is achtergelaten." Nu zei vader Stok met zijn schorre stem: „Goed, maar dan moet ie toch ergens zijn? Ik zie hier nergens een hond in de buurt." — „Het lijkt wel, of hij opeens in de grond is gezakt," zei Eduard vol verbazing. Meneer Stok begon spottend te lachen. „Zeur niet," zei hij, „In de grond gezakt! Kun je nog iets moolers bedenken? Zeker, dat hij er eigenlijk helemaal niet geweest is! Nou, hij heeft onze Tinker wel degelijk aangevallen, hoor! Pas op, als ik die hond in mijn handen krijg!" Even bleef het stil. Toen zei juffrouw Stok: „Hij kan wel een hol in de buurt van deze rots hebben, waar hij zich verstopt! Laten we 'ns gaan kijken." De kinderen hielden hun adem in. George hield haar hand nog steeds op Tims halsband.

Ze hoorden wel, dat de drie daarboven vlakbij het gat stonden te praten. Juul verwachtte elk ogenblik iemand door het gat naar beneden te zien vallen! Maar gelukkig werd de opening, die naar de grot leidde, niet ontdekt. „Stel je voor, dat het echt die hond van George is geweest," zei juffrouw Stok. „Dan zitten die kinderen misschien wel allemaal op dit eiland. Dan zijn ze niet naar huis gegaan. We moeten eerst eens precies weten, of dat zo is, want anders valt ons hele plan in duigen!" — „Dat weten we zo," zei haar man, „zit daar maar niet over in! Dan moet hun boot hier ergens zijn.. en zijzelf op de koop toe! Op zo'n klein eilandje kunnen vier kinderen, een hond en een boot niet verborgen blijven, als er naar gezocht wordt! Eduard, ga jij die kant op! Vrouw, jij zoekt in en bij het kasteel! Ik zelf zal hier de omgeving afzoeken!" De kinderen in de grot kropen dicht op elkaar. Zij hoopten innig, dat hun boot niet ontdekt zou worden en ook, dat vader Stok niet door het gat zou vallen. Daarbij waren de sporen van hun voetstappen overal verspreid en die konden ook gemakkelijk opgemerkt worden. Heel zachtjes zat Tim te grommen, want hij hunkerde er naar weer achter die nare Stinker aan te kunnen gaan. Maar George hield hem stevig vast en bleef nog steeds op hem mopperen. Intussen was Eduard de kant van de kleine inham op gelopen. Eigenlijk was hij bang, dat hij de kinderen zou vinden — hij was Juuls sterke handen niet vergeten en hij liep liever iedere andere hond dan Tim tegen het lijf! Hij zocht dus niet erg precies naar de boot en nog minder naar George en haar gasten! Toen hij bij de inham kwam, zag hij wel een paar flauwe groeven, waar de boot eerst had gelegen en waar de zee niet was gekomen, maar hij merkte niets van de met zeewier bedekte achtersteven, die net om het hoekje van de grote rots kwam kijken. „Niks te zien hier!" riep hij tegen zijn moeder, die bij de ruïne rondscharrelde en in alle hoekjes en gaatjes neusde. Juffrouw Stok vond ook niets of niemand en vader Stok evenmin. „De hond van de kinderen kan het niet geweest zijn," zei juffrouw Stok eindelijk. „Als hij hier was, moesten zij er ook zijn en de boot ook, maar daar is niets van te vinden! Nee, die hond is vast achtergelaten door trekkers en wild geworden. We moeten voor dat beest oppassen, want hij kan best gevaarlijk zijn!" In de grot bleven ze nog even zitten luisteren, maar de stemmen van de drie „Stokken" klonken steeds zachter en even later waren ze helemaal niet meer te horen. Na een uur durfden ze zich pas weer te verroeren, want nu was het wel zeker, dat er niet meer naar hen werd gezocht. Anneke begon boterhammen te snijden en George smeerde en belegde ze. Tim hadden ze voor alle zekerheid vastgelegd. Niet veel later zaten ze rustig te eten, maar ze bleven heel zacht praten. „In ieder geval zijn ze niet hierheen gekomen om naar ons te zoeken," zei Juul. „Uit wat ze tegen elkaar zeiden kon je wel opmaken, dat ze denken, dat we thuis zitten. En ze weten niet beter, of George en Tim zijn mee!" George hapte nadenkend in haar boterham. „Maar waarom zijn ze dan hier?" vroeg ze. „Ze hebben hier niks te maken! Het is ons eiland! Laten we ze wegjagen! Ze zijn als de dood voor Timmie, dus als we die op hen afsturen, zijn ze gauw genoeg verdwenen!" Juul schudde zijn hoofd. „Nee," zei hij, „dat is geen goed plan! Gebruik je verstand, George! Als we ons laten zien, dan gaan ze op stel en sprong naar je vader om te vertellen, waar we zitten! En dan hebben we de poppen helemaal aan het dansen. Trouwens, ik heb ook nog aan iets anders gedacht!"

„Wat dan?" vroegen de anderen meteen, want ze zagen wel aan Juuls gezicht, dat hij een ingeving had gehad. „Nou," zei Juul, „vinden jullie het niet best mogelijk, dat de hele familie Stok samenspant met de smokkelaars? Ik geloof vast, dat ze hier zijn om smokkelwaar weg te halen, of op te bergen tot iemand anders het zaakje op komt halen. Meneer Stok is zeeman, dus hij kan best goed op de hoogte zijn van smokkelarij. Ik wil wedden, dat zij wat te maken hebben met dat licht, dat George en ik vannacht hebben gezien!" — „Warempel," riep George uit, „daar kun je wel eens gelijk in hebben, Juul! Natuurlijk, we moeten wachten tot ze weg zijn en dan gaan we de kerkers in om te kijken wat ze daar hebben verstopt! Dan kunnen we hun spelletje lekker in de war schoppen!" Dick en Anneke zaten bewonderend naar Juul te kijken. Ze waren er trots op, dat hun broer zo verstandig was en altijd precies wist, wat ze wèl en wat ze niet moesten doen. George ging weer in het zand zitten en zachtjes begonnen de vier kinderen plannen te maken. Het belangrijkste was natuurlijk, dat de familie Stok van het eiland afging, zodat ze hun handen vrij hadden. Juul besloot meteen eens te gaan kijken, hoe de zaken er boven voorstonden. Hij klom langs het touw omhoog en gluurde voorzichtig over de rand van het gat. Hij hoorde niets en klom helemaal uit het gat de rots op. Hij verschool zich achter de struiken en tuurde ingespannen in de richting van het kasteel. Nog steeds zag hij niemand en hij hoorde ook niet het minste geluid. Vlug keerde hij zich om naar 't gat en riep zachtjes naar beneden: „Jongens, ik ga even op verkenning uit, hoor! Ik ben zo terug! Ik geloof, dat ze weg zijn, maar we moeten eerst zekerheid hebben!"

Voorzichtig sloop Juul naar het oude muurtje, dat aan de rand van de rots stond. Plat op zijn buik ging hij er achter liggen en hees zich toen aan zijn handen op. Niets te zien. Nou, die familie Stok was wel weg, hoor! Juul nam een kloek besluit en sprong lenig over het brokkelige muurtje en liep naar de ruïne. Zie je wel, nog steeds geen mens te zien en ook Stinker was niet te horen. Hij kon best wel eens een kijkje gaan nemen op de binnenplaats.. Juist kwam hij de hoek van de roekentoren om, toen vlak voor hem, op nog geen twee meter afstand, vader Stok uit een spleet in de muur verscheen. De man had hem nog niet in de gaten en Juul schoot met zijn hart in de keel de roekentoren in. Maar nu hoorde vader Stok het geluid van voetstappen.. hij draaide zich vlug om, zag een schaduw wegschieten en riep dreigend: „Wie is daar? Is daar soms iemand?" Juul hoorde de man dichterbij komen — en er was geen plekje, waar hij zich kon verbergen,

Nu zal het geheim van de kinderen toch zeker onthuld worden! Wat moet Juul doen? Vader Stok heeft hem gezien en komt op hem af..... Volgende week horen jullie meer!

Vervolg v. blz. 11

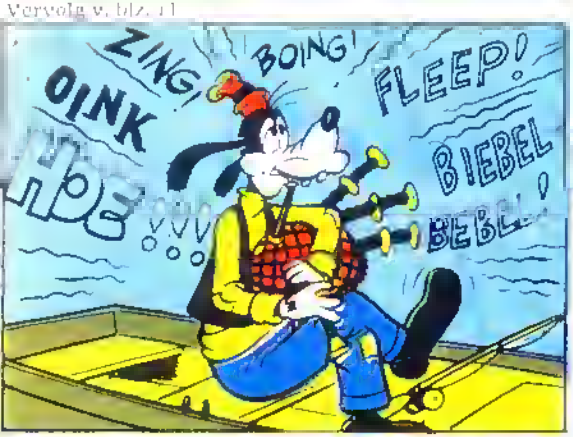

DAAR IS IE AL! WAT HOOR IK TOCH!
HELP!
HALLO, MICKEY! STAAT HET ETEN AL OP TAFEL? IK HEB EEN HONGER ALS EEN PAARD! DAT KOMT VAN AL DAT BLAZEN!
WAAROM HEB JE NIET GEZEGD DAT JE GASTEN MEE ZOU BRENGEN?
GASTEN?
O! HE! WAAR KOMEN JULLIE VANDAAN! WAT DOEN JULLIE HIER?
GOOFY, JAAG DIE BEREN WEG! ZE ETEN AL ONZE HONING EN KOEKJES OP!
VOEDSEL VOORRAAD
SPEK
EN ONZE TENT! MOET JE ONZE TENT NOU EENS ZIEN!

DOE ER IETS AAN! NEEM JE DOEDELZAK EN LOK ZE MET JE MUZIEK WEG!
-JA, MICKEY!
KOM MEE, JONGENS! JULLIE HOREN IN HET BOS THUIS EN NIET BIJ ONS!
KROO-O
BOE-OEM
WE MOETEN EEN ANDER PLEKJE ZOEKEN OM TE KAMPEREN! STEL JE VOOR DAT ZE TERUGKOMEN!
ZE WILLEN NIET WEGGAAN! WAT MOET IK DOEN?
LOOP ZO HARD JE KUNT EN SPRING IN DE AUTO!
DAT WAS NET OP 'T NIPPERTJE ZEG!
ZOEM
EN NU ZAL IK JE ÉÉN DING VERTELLEN: JE SPEELT NIET MEER OP DIE DOEDELZAK VAN JE! KNOOP DAT GOED IN JE OREN!
J.JA, MICKEY
LATER...
WE ZULLEN VANNACHT HIER MAAR BLIJVEN! IK VIND DIT EEN REUZE PLEK OM TE KAMPEREN!

UH . . . MICKEY . . IK . . . UH
WAT IS ER?
VIND JE HET GOED DAT IK NOG ÉÉN NOOTJE OP MIJN DOEDELZAK BLAAS? ALLEEN MAAR ÉÉN LIEF, KLEIN, ZACHT NOOTJE?
GOED, VOORUIT DAN MAAR! MAAR DAN MOET JE ME WEL BELOVEN DAT JE HET NIET MEER DOET TOT WE THUIS ZIJN!
GOOFY HAALT HEEL DIEP ADEM EN BLAAST ZO HARD HIJ KAN ÉÉN NOOT! HÉ, DAT DOET GOED!
EEEEE
ZIEZO, DAT HEBBEN WE WEER GEHAD! NU KUNNEN WE TENMINSTE RUSTIG GAAN SLAPEN!
O MICKEY, WAT WAS DAT FIJN
GOOFY IS DE VOLGENDE MORGEN HET EERSTE OP.
WAT HEB IK LEKKER GESLAPEN! MAAR NU . . .
WAT?
MICKEY . . . NIET WAKKER WORDEN . . . IK BEDOEL, SLAAP NOG MAAR EEN PAAR DAGEN . . . IK BEDOEL HET REGENT TIJGERS EN LEEUWEN . . . IK BEDOEL . . .
WAT IS ER NU WEER AAN E HAND? WAT HEB JE?

NEE, DAT KAN NIET! GOOFY, KNIJP ME EENS! IK GELOOF DAT IK NOG Ddroom!

WAAROM VOND IK HET GOED DAT JE NOG ÉÉN NOOT BLIES! WAT WAS DAT DOM VAN ME?
HET SPIJT ME ZO, MICKEY!

MAAR IK KAN TOCH NIET WETEN DAT HIER LEEUWEN EN TIJGERS ZITTEN!

JAN, ZE ZIJN HIER! KIJK MAAR!
ZE ZITTEN ALLEMAAL BIJ ELKAAR! BEGRIJP JE DAT NOU?
STIL, LUISTER EENS!
SLUIT ZE OP, JONGENS!

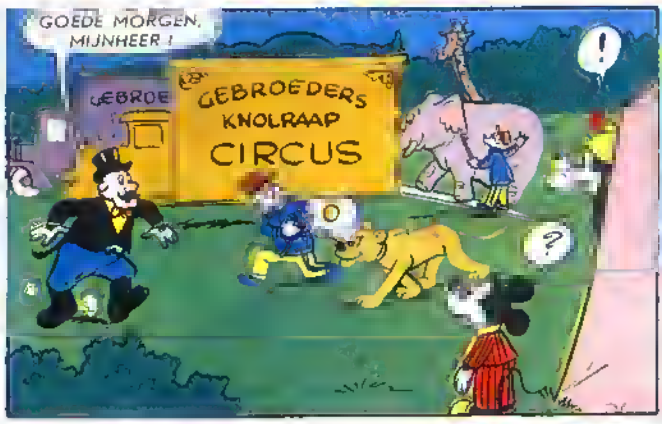
GOEDE MORGEN, MIJNHEER!
GEBROEDERS KNOLRAAP
CIRCUS
!
?

WE HEBBEN AL EEN WEEK LANG NAAR DEZE DIEREN GEZOCHT! VORIGE WEEK ZIJN ZE LOSGEBROKEN! HOE HEBT U ZE NAAR UW TENT KUNNEN LOKKEN?

TJA, DAT IS EEN HEEL VERHAAL! VERTEL JIJ HET MAAR, GOOFY!
?
HET IS BEGONNEN TOEN IK MET MIJN KAMPEERLIJST NAAR DE ZOLDER GING . . .

LATER...
MOGEN WIJ EEN FOTO VAN U MAKEN?
GA JE GANG, HOOR!
WAT EEN VERHAAL!
EEN MODERNE RATTENVANGER VAN HAMELEN! DAT IS HIJ!
DAT ZAL WEL ALS U HET ZEGT
WILT U ONS NIET EENS LATEN HOREN HOE U DIE WILDE BEESTEN TAM KREEG? DAT ZOU IK ZO GRAAG EENS HOREN!
NATUURLIJK, JUFFROUW!
PSST, GOOFY, LUISTER EENS! ZOU JE DAT NU WEL DOEN?
IK WEET BEST WAT IK DOE, MICKEY!
BOE-OE-OE
EEEEK
HOE!
BOEM!
BOE-OE
HOO-OO
DIE WAREN VLUG VERDWENEN, ZEG! ZE WISTEN NIET HOE GAUW ZE WEG MOESTEN KOMEN
DAT WEET IK!
IK ZIE LIEVER MIJN KLEINE VRIENDJES! IK WEET DAT ZIJ ECHT VAN MIJN MUZIEK HOUDEN!
!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

TOM POES EN HEER OLLIE B. BOMMEL VLUCHTTEN VOOR DE BEWAKERS VAN HET ONGASTVRIJE LETTERLAND, WAAR ZIJ TERECHT GEKOMEN WAREN DOOR EEN DOMHEID VAN DE TOVERLEERLEERLING FAUSTJE. EN AANGEZIEN FAUSTJE ZICHZELF IJLINGS WEER NAAR SLOT BOMMELSTEIN GETOVERD HAD, MOESTEN ZIJ NU ZÈLF IN DE TOVERBOEKEN ZOEKEN NAAR EEN MIDDEL OM TE ONTSNAPPEN . . .

ZE HALEN ONS IN!

IK TOVER ONS IN DE OUDE SCHICHT!

WE MOETEN BESCHERMING HEBBEN – EN DAAR IS DE POLITIE VOOR!

AH – HIER IS EEN FORMULE!

NU PREVELDEN DUS TOM POES EN HEER BOMMEL TEGELIJKERTIJD EEN VERSCHILLENDE TOVERFORMULE; TOM POES PROBEERDE IN DE OUDE SCHICHT TE KOMEN EN HEER BOMMEL TRACHTTE DE POLITIE TE BEREIKEN. DAT MOEST WEL VERWARRING GEVEN! TROUWENS – DE POLITIE WAS VÉR WEG; EN COMMISSARIS BULLE BAS WAS IN ROMMELDAM MET HEEL ANDERE ZAKEN BEZIG . . .

ER GEBEUREN IN DEZE STAD TE VEEL VERKEERSOVERTREDINGEN! ER WORDT HIER MAAR RAAK GEPARKEERD!

JA, CHEF.

NEE, CHEF.

HET IS UIT! IK DULD DAT NIET LANGER!

JA, CHEF.

INMIDDELS BEGON DE TOVERSPREUK VAN TOM POES TE WERKEN – MAAR DIE VAN HEER BOMMEL EVENEENS . . . EN HET RESULTAAT WAS BIJZONDER VERRASSEND!

BOEM!

HALT! STOP! DIT IS DE BRUTAALSTE VERKEERSOVERTREDING DIE IK OOIT HEB MEEGEMAAKT!

DIT IS HET TOPPUNT! DIT IS ONGEHOORD! PARKEREN BOVEN OP MIJN BUREAU!

M . . . MAAR IKKIK . . . IK PARKEER HELEMAAL NIET! DAT LIJKT MAAR ZO, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL . . .

ONZIN UITVLUCHTEN!

UIT HET VELD GESLAGEN DOOR DE WOEDE VAN COMMISSARIS BULLEBAS, PROBEERDE HEER BOMMEL DUIDELIJKER UIT TE LEGGEN, HOE HIJ MET DE OUDE SCHICHT OP HET BUREAU WAS BELAND. „IK . . . IK WILDE HELEMAAL NIET PARKEREN, BAS!" SPRAK HIJ BELEEFD. „IK KEEK ALLEEN EVEN IN EEN . . . EH . . . EEN LEERBOEKJE OM TE ZIEN HOE IK DE POLITIE KON BEREIKEN, BEGRIJPT U? GEWOON MAAR IN EEN LEERBOEKJE! DAAR STEEKT TOCH GEEN KWAAD IN, NIETWAAR?

WAT VOOR EEN LEER-BOEKJE? LEER JE DAAR SOMS DEZE STREKEN UIT?
N.N-NEE . . . IK NIET – MAAR IK LEER ZE AAN EEN ANDER... EH..: DAT WIL ZEGGEN...
HET ZIJN DE LEERBOEKEN VAN FAUSTJE!
DAAR WIL IK MEER VAN WETEN! DAT KLINKT HOOGST VERDACHT, BOMMEL! WIE IS DIE FAUSTJE?
SPREEK OP!
FAUSTJE IS EEN JONGE-TJE DAT IK OP MOET LEIDEN . . .
DUS JIJ GEEFT DAT KIND BOEKEN WAARUIT HIJ OVERTREDINGEN LEERT? WACHT EENS EVEN!
SPREEK IK MET MEESTER FRIKKER? IK HEB HIER ENE BOMMEL, O.B., DIE, NAAR ZIJN ZEGGEN, ONBEVOEGD LES GEEFT AAN EEN LEERLING!
DIT IS EEN GEVAL VOOR EEN DES-KUNDIGE!
NU KOMEN WE DUS TOCH BIJ MEESTER FRIKKER!
ALS VOORAANSTAAND POLITIE-CHEF WIST COMMISSARIS BULLEBAS ONMIDDELLIJK WAT HEM TE DOEN STOND IN DIT MOEILIJKE GEVAL; EN ZONDER AARZELEN ZOCHT HIJ DUS TELEFONISCH CONTACT MET DE VOORAANSTAANDE ONDERWIJZER, MEESTER FRIKKER.
EEN LEERLING BIJ OLIVIER BOMMEL? DAN IS DAT KIND IN VERKEERDE HANDEN! IK KOM DIRECT!
BULLEBAS SLAAKTE EEN ZUCHT VAN VER-LICHTING NU HIJ WIST, DAT DE STRENGE ONDERWIJZER OP WEG WAS NAAR HET BUREAU. „ZIEZO, SPRAK HIJ VOLDAAN . . .

„EN – „ZO VERVOLGDE DE COMMISSARIS – DAAR ZUL JE VAN LUSTEN, BOMMEL! VAN MIJ KRIJG JE EEN ZWARE BEKEURING WEGENS HET PARKEREN OP MIJN BUREAU, MAAR DIE KWESTIE VAN JE LEERLING LAAT IK AAN MEESTER FRIKKER OVER. DIE ZAL HEM DE STREKEN WEL AFLEREN – EN JOU OOK! EN ZORG NU DAT DEZE IN BESLAG GENOMEN AUTOMOBIEL VAN MIJN BUREAU AF KOMT. DIE ROMMEL KAN IK NIET GEBRUIKEN!

HET KOSTTE VEEL KRACHTSINSPANNING OM DE OUDE SCHICHT NAAR EEN IETS GERIEFLIJKER PLAATS OVER TE BRENGEN – EN DIT WAS NOG MAAR NAUWELIJKS GESCHIED TOEN DE GRIJZE OPVOEDER BINNEN TRAD EN BESTRAFFEND HET WOORD TOT HEER BOMMEL RICHTTE . . .

OLIVIER B.! WAT HOOR IK DAAR WEER VAN JE? VROEGER, TOEN JE NOG OP DE SCHOOLBANKEN ZAT TE SUFFEN, HEB IK AL LAST VAN JE GEHAD... EN WAT HEB JE NU WEER?

O – MEESTER FRIKKER, HIJ PARKEERDE OP MIJN BUREAU EN . . .

ZWIJG, BAS! JE MAG NIET KLIKKEN EN NIET VOOR JE BEURT SPREKEN! VERTEL ME VAN BOMMELS ZOGENAAMDE LEERLING!

JA . . EH . . . MEESTER..."

TOEN TOM POES ZAG, HOE MEESTER FRIKKER DE WIND ER ONDER HAD, BEGON HIJ HOOP TE KRIJGEN DAT DEZE OPVOEDER ZELF MET FAUSTJE RAAD ZOU WETEN. HIJ STEMDE ER DAN OOK GRAAG MEE IN, TOEN MEESTER FRIKKER SPRAK: „BRENG MIJ DIRECT NAAR DAT DOOR OLIVIER MISLEIDE KIND!"

POLITIE BUR

DE COMMISSARIS KEEK ZIJN BEZOEKERS OPGELUCHT NA TOEN ZIJ VERDWENEN . . . OP WEG NAAR NIEUWE MOEILIJKHEDEN